

En gang imellem får man opfattelsen af, at der i juridiske kredse hersker den tro, at befolkningsflertallet nærmest er nogle hævntrøstige og inhumane mennesker og derfor ganske uegnede til at forholde sig objektivt til sagerne; men det argument holder ganske enkelt ikke. Politik er mange gange for alvorlig til at blive overladt til politikerne alene; f.eks. er strafferet alt, alt for alvorligt anliggende til udelukkende at blive overladt til dommerne og de såkaldte juridiske eksperter og politikerne, som udfærdiger lovene.

Det er Folketingets flertal, der bestemmer principperne for den førte politik, men på mange områder burde det være vælgerflertallets opfattelse, der fastlagde dagsordenen for politikerne. F.eks. burde det, hvis man anvender en demokratisk målestok, være vælgerflertallets retsopfattelse, der fastlagde dagsordenen, når det gælder de sanktioner, der skal til over for lovovertrædere, og ikke et eller andet sammenrend af tilfældige professorer og såkaldte strafferetsexperter. Så enkelt kan man vel godt tillade sig at sige det.

Jeg har hørt mange, mange gange – faktisk hver evig eneste gang der har været diskussion her i Folketinget om folkeafstemninger om det ene eller det andet eller det tredje emne – at der, ligesom tilfældet er i dag, er mindst én politiker, der siger, at et folketingsvalg jo også er en art folkeafstemning. Det er jeg meget, meget uenig i. I Dansk Folkeparti mener vi ikke, man overhovedet kan sammenligne de to ting. Ved folkeafstemninger tager vi alene stilling til det emne, der er til folkeafstemning.

Jeg kan godt undre mig, og jeg kan ikke nære mig for at spørge Det Radikale Venstre, som netop har indført i sit principprogram, at man er tilhænger af folkeafstemninger: Hvornår tilslutter Det Radikale Venstre sig et forslag fra et andet parti herinde om at sende en sag til folkeafstemning, eller hvornår kommer Det Radikale Venstre selv med initiativer i sager, som kunne tænkes at komme til folkeafstemning? Det er et så vigtigt og så godt princip at tage befolkningen med på råd, men det er alt, alt for sjældent, at folketingsflertallet synes, det er en god idé.

En folkeafstemning kunne f.eks. vedrøre de eksisterende strafferammers loft, og derudover bør den helt og fuldt afklare befolkningens holdning til, hvor bunden skal være, dvs. hvad der bør være den lovmæssigt fastsatte minimumstraf for en given lovovertrædelse. Det mest korrekte ville selvfølgelig være at lade den

enkelte vælger foretage en afkrydsning af sin foretrukne maksimum- eller minimumstrafferamme for hver af paragrafferne 244, 245, 246 og 247, f.eks. på en skala fra ingen straf overhovedet til 16 år eller noget lignende, altså i alt otte vurderinger fra hver vælger. Jeg ved ikke, om det rent teknisk kan lade sig gøre at udfærdige en stemmeseddel på den måde, men det kan vi formentlig på den ene eller den anden vis få et svar på.

Hver vælger skal altså som sagt foretage otte vurderinger, og i god tid forud for afstemningen skal alle vælgere have tilsendt paragraffernes ordlyd, eventuelt suppleret af et veltilrettelagt oplysningsmateriale fra hvert af de politiske partier i Folketinget. Der skulle så være åbnet for en slags, man kan næsten sige, Maastrichtagtig diskussion af strafferetspolitikken mellem politikere og retsexperter på den ene side og befolkningen på den anden side frem til afstemningsdagen, og det var vel egentlig ikke det værste, der kunne ske i et demokrati.

Endemålet for en sådan folkeafstemning skal selvfølgelig være, at befolkningens retsbevidsthed kommer langt, langt mere i fodslag med den lovgivende magts praksis og den dømmende magts administration. Det er det, der er intentionerne bag dette fra Dansk Folkeparti, og jeg skal beklage meget, at der ikke var særlig stor tilslutning til det. I Dansk Folkeparti mener vi stadig, det ville være fornuftigt at sende dette spørgsmål til folkeafstemning, når nu Folketingets flertal ikke vil efterleve befolkningens ønsker.

Jeg beklager som sagt, at der ikke er større tilslutning til forslaget, men det skal ikke afholde Dansk Folkeparti fra at fastholde sit synspunkt og rejse sagen igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsi-